

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 19.03.1997
KOM(97)117 endelig udg.

96/0248 (CNS)

Ændret forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

**om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med
uforholdsmæssigt store underskud**

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens
artikel 189 A, stk. 2)

BEGRUNDELSE

De ændrede kommissionsforslag til Rådets forordning om *styrkelse af overvågningen og samordningen af budgetpolitikkerne* og Rådets forordning om *fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud* udgør en del af stabilitets- og vækstpakten. Der er tale om reviderede udgaver af de forslag, Kommissionen vedtog den 16. oktober 1996 i KOM(96) 496 endelig udg. Forslagene inkluderer de ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen har accepteret, og afspejler de aftaler, der blev nået enighed om på Det Europæiske Råds møde i Dublin i december 1996. Det første af de to forordningsforslag omfatter nu også på opfordring fra Det Europæiske Råd i Dublin Kommissionens forslag vedrørende de ikke-deltagende medlemsstater og deres konvergensprogrammer. Begge retsakter omfatter desuden en række redaktionelle ændringer, som Kommissionen har indvilliget i at foretage i lyset af de løbende drøftelser i Rådets arbejdsgruppe om ØMU, som har behandlet forslagene.

Kommissionen fremlægger forslagene nu inden det uformelle ØKOFIN-Råd i Noordwijk i april og med henblik på endelig enighed om stabilitets- og vækstpakten på Det Europæiske Råds møde i Amsterdam i juni.

**Ændret forslag
til**

RÅDETS FORORDNING (EF)

.....

**om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med
uforholdsmæssigt store underskud**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 C, stk. 14, andet afsnit,

under henvisning til Kommissionens forslag,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at Den Økonomiske og Monetære Union skal fungere tilfredsstillende, er det ikke blot nødvendigt, at konvergenskriterierne opfyldes, men også at den økonomiske og finanspolitiske udvikling er stabil og holdbar; opretholdelse af sunde budgetstillinger i medlemsstaterne bidrager på mellemlang og lang sigt til at skabe de rette betingelser for en varig vækst i produktion og beskæftigelse; budgetdisciplin vil være nødvendig i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union for at sikre monetær stabilitet;

(2) der er behov for at udforme de nationale budgetpolitikker på en sådan måde, at der skabes råderum for tilpasning til exceptionelle og cykliske forstyrrelser, og således at uforholdsmæssigt store underskud undgås; det er nødvendigt at definere begrebet en exceptionel og midlertidig overskridelse af referenceværdien som følge af en usædvanlig begivenhed eller et alvorligt økonomisk tilbageslag, jf. artikel 104 C, stk. 2;

(3) protokol nr. 5 om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud indeholder bestemmelser om gennemførelsen af den procedure, der er omhandlet i artikel 104 C; yderligere gennemførelsesbestemmelser er nødvendige; i henhold til artikel 104 C, stk. 14, andet afsnit, vedtager Rådet passende bestemmelser herom; bestemmelserne i denne forordning udgør sammen med bestemmelserne i protokollen et nyt integreret sæt af regler;

(4) i henhold til traktatens artikel 109 K, stk. 3, gælder artikel 104 C, stk. 9 og 11, ikke for medlemsstater med dispensation; i henhold til stk. 2 i protokol nr. 12 om visse bestemmelser vedrørende Danmark gælder artikel 104 C, stk. 9 og 11, ikke for Danmark, så længe det ikke har tilbagekaldt den inden for rammerne af Edinburgh-beslutningen af 12. december 1992 fremsatte meddelelse, hvorefter Danmark ikke vil deltage i tredje fase; stk. 2 i protokol nr. 11 om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland fastsætter, at bl.a. stk. 5 i denne protokol finder anvendelse, hvis Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det ikke agter at gå over til tredje fase; stk. 5 fastsætter, at bl.a. traktatens artikel 104 C, stk. 1, 9 og 11, ikke gælder for Det Forenede Kongerige;

(5) der er behov for at fastlægge definitioner og frister for anvendelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud for at sikre, at den anvendes hurtigt og effektivt; der er behov for at specificere, hvordan de i traktatens artikel 104 C omhandlede sanktioner på årsbasis kan pålægges medlemsstater, der vedvarende er ude af stand til at korrigere en situation med et uforholdsmæssigt stort underskud med henblik på at sikre en effektiv anvendelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud;

(6) denne forordning udgør en del af *stabilitets- og vækstpakten* til sikring af budgetdisciplin i tredje fase af ØMU; pakten indeholder to hovedelementer: i) styrkelse af overvågningen og samordningen af budgetpolitikkerne, og ii) fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud; det første af disse elementer udgør et varslingsystem, hvor divergenserne fra medlemsstaternes mellemfristede budgetmålsætninger identificeres, og hvor Rådet retter henstillinger om at træffe korrigerende foranstaltninger i god tid, inden et underskud bliver uforholdsmæssigt stort;

(7) reglerne for en sådan styrkelse af overvågningen og samordningen af budgetpolitikkerne er fastsat i Rådets forordning [...];

(8) den forbedrede overvågning efter forordning [...] og Kommissionens overvågning af budgetsituationen i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 2, skulle fremme en effektiv og en hurtig gennemførelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud;

(9) på baggrund af ovenstående synes en samlet periode på højst ti måneder fra indberetningstidspunktet eller enhver anden aktivering af proceduren til en eventuel pålæggelse af sanktioner både at være mulig og hensigtsmæssig for at udøve pres på medlemsstaten for at iværksætte korrigerende foranstaltninger; indledes en procedure i marts, kan det føre til sanktioner i det kalenderår, i hvilket proceduren indledes;

(10) Rådets henstilling om at korrigere et uforholdsmæssigt stort underskud eller de senere trin i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud burde have været foregrebet af den pågældende medlemsstat, som vil have fået et varsel og således en frist til at forberede korrigerende foranstaltninger; oparbejdelse af et uforholdsmæssigt stort underskud er en så alvorlig situation i tredje fase, at det kræver en hurtig indsats fra alle involverede;

(11) i forbindelse med at korrigere et uforholdsmæssigt stort underskud vil den pågældende medlemsstats regering, hvis de nationale regler kræver det, træffe foranstaltninger med det nationale parlaments medvirken; proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud bør give parlamenterne mulighed for fuldt ud at spille deres rolle; den nationale beslutningsproces bør i overensstemmelse med artikel 3 i protokol nr. 5 ikke som sådan hindre en hurtig gennemførelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud;

(12) i Rådets henstilling efter artikel 104 C, stk. 7, bør der fastlægges frister for den pågældende medlemsstats iværksættelse af virkningsfulde foranstaltninger og for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud;

(13) formålet med proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er at tilskynde medlemsstaterne til at træffe korrigerende foranstaltninger, og i dette tilfælde bør proceduren suspenderes; proceduren genoptages straks, hvis foranstaltningerne ikke iværksættes eller viser sig at være utilstrækkelige;

(14) for at sikre at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud har en tilstrækkelig forebyggende virkning, bør der kræves et ikke-rentebærende indskud af en passende størrelse fra den pågældende medlemsstat, når Rådet beslutter at pålægge en sanktion; proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er en årlig procedure, og der kan derfor pålægges sanktioner på årsbasis;

(15) fastlæggelse af sanktioner efter en fastsat skala fjerner usikkerheder og giver således parterne i proceduren mulighed for at have fuld viden om spørgsmålet; det er hensigtsmæssigt at sætte indskuddets størrelse i forhold til den pågældende medlemsstats BNP; det er passende, at indskuddet består af en fast komponent og en variabel komponent, der er proportional med overskridelsen af referenceværdien på 3% af BNP; det er også passende at fastsætte et årligt maksimumsbeløb - som en procentdel af BNP - for sanktionerne, således at de ikke får uønskede virkninger;

(16) i det tilfælde at deponeringen af et ikke-rentebærende indskud ikke får den pågældende medlemsstat til at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud inden for to år efter beslutningen om at pålægge et indskud, bør sanktionerne intensiveres; det er derfor passende at omdanne indskuddet til en bod;

(17) væsentlige fremskridt med at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud bør give mulighed for i et vist omfang at ophæve sanktionerne i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 12; ophævelse af alle sanktioner bør kun finde sted, når det uforholdsmæssigt store underskud er blevet fuldstændigt korrigeret;

(18) Rådets forordning (EF) nr. 3605/93 om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab¹, fastsætter detaljerede regler for medlemsstaternes indberetning af budgetdata;

(19) i overensstemmelse med artikel 109 F, stk. 8, hvor traktaten giver Den Europæiske Centralbank (ECB) en rådgivende funktion, skal henvisninger til ECB i tiden indtil oprettelsen af ECB forstås som henvisninger til Det Europæiske Monetære Institut -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT 1

Definitioner

Artikel 1

Denne forordning fastsætter bestemmelser om at fremskynde og afklare proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud og sigter på at forebygge uforholdsmæssigt store offentlige underskud og på at sikre, at de korrigeres hurtigt, hvis sådanne underskud opstår.

Artikel 2

1. Den del af et offentligt underskud, der overstiger referenceværdien, anses for at være exceptionel og midlertidig i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 2, litra a), andet led, når overskridelsen er en følge af en usædvanlig begivenhed, der ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på den offentlige finansielle stilling, eller når overskridelsen er en følge af et alvorligt økonomisk tilbageslag. Hvis den usædvanlige begivenhed eller det alvorlige økonomiske tilbageslag er ophørt, eller hvis prognoserne viser, at det vil ophøre i det kalenderår, der følger efter det år, i hvilket underskuddet overstiger referenceværdien, skal Kommissionens budgetprognoser herudover vise, at underskuddet vil falde under referenceværdien i dette samme efterfølgende år.

¹ EFT nr. L 332 af 31.12.1993, s. 7.

2. Kommissionen skal ved udarbejdelsen af en rapport efter artikel 104 C, stk. 3, normalt kun anse en overskridelse af referenceværdien, der skyldes et økonomisk tilbageslag, for at være exceptionel, hvis der er et årligt fald i det reale BNP på mindst 2%.
3. Når Rådet i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 6, fastslår, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, tager det i sin generelle vurdering hensyn til den pågældende medlemsstats eventuelle bemærkninger, som viser, at et årligt fald i det reale BNP på mindre end 2% ikke desto mindre er exceptionelt i lyset af supplerende understøttende data, særlig vedrørende tilbageslagets pludselige indtræden eller det akkumulerede produktionstab i forhold til trenden.

AFSNIT 2

Fremskyndelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

Artikel 3

1. Inden to uger efter Kommissionens vedtagelse af en rapport, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 3, afgiver Det Økonomiske og Finansielle Udvalg en udtalelse i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 4.
2. Kommissionen tager hensyn til den i stk. 1 nævnte udtalelse, og hvis den er af den opfattelse, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, forelægger den Rådet en udtalelse og en henstilling med henblik på en beslutning.
3. Inden for tre måneder efter de indberetningstidspunkter, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, og artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 3605/93 fastslår Rådet efter artikel 104 C, stk. 6, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. Fastslår Rådet i henhold til artikel 104 C, stk. 6, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, retter det samtidig henstillinger til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 7.
4. Rådets henstillinger efter artikel 104 C, stk. 7, fastsætter en frist for den pågældende medlemsstats iværksættelse af virkningsfulde foranstaltninger og en frist for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud, som bør gennemføres i det år, der følger efter påvisningen af et uforholdsmæssigt stort underskud, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Artikel 4

1. Hvis Rådet beslutter at offentliggøre sine henstillinger, efter at det i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 8, har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger, træffes denne beslutning inden for fire måneder, efter at det i henhold til artikel 104 C, stk. 6, er fastslået, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, og efter at der i henhold til artikel 104 C, stk. 7, er rettet henstillinger.
2. Når Rådet vurderer, om dets henstillinger efter artikel 104 C, stk. 7, er fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger, baserer det sin vurdering på den pågældende medlemsstats offentligt meddelte beslutninger. Hvis disse offentligt meddelte beslutninger ikke iværksættes, eller hvis budgetvirkningen af disse beslutninger svækkes væsentligt under vedtagelsesprocessen, genoptager Rådet straks proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

Artikel 5

En rådsbeslutning om at pålægge medlemsstaten at træffe foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 9, træffes inden for en måned, efter at Rådet i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 8, har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger.

Artikel 6

Hvis en medlemsstat undlader at efterkomme Rådets beslutninger efter artikel 104 C, stk. 7, og artikel 104 C, stk. 9, beslutter Rådet at pålægge sanktioner i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 11. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 9 i denne forordning træffes enhver sådan beslutning senest to måneder efter Rådets beslutning om at pålægge medlemsstaten at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 9.

Artikel 7

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 9 i denne forordning træffes Rådets beslutning om at pålægge sanktioner inden for en frist af ti måneder fra indberetningen af de data, som bekræfter, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. Der anvendes en fremskyndet procedure i tilfælde af et bevidst planlagt underskud, som Rådet finder uforholdsmæssigt stort.

Artikel 8

Enhver rådsbeslutning om at intensivere sanktionerne (bortset fra pålæggelsen af bod i artikel 13 i denne forordning) i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 11, eller om at ophæve nogle af eller alle rådsafgørelserne i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 12, træffes senest to måneder efter indberetningsdatoerne i Rådets forordning (EF) nr. 3605/93.

AFSNIT 3

Suspension og overvågning

Artikel 9

Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud suspenderes, hvis en medlemsstat træffer virkningsfulde foranstaltninger til opfølgning af en henstilling efter artikel 104 C, stk. 7, eller en meddelelse efter artikel 104 C, stk. 9.

Artikel 10

1. Kommissionen og Rådet overvåger gennemførelsen af de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer til opfølgning af henstillinger efter artikel 104 C, stk. 7, og meddelelser efter artikel 104 C, stk. 9. Hvis der ikke gennemføres foranstaltninger, eller hvis de efter Rådets opfattelse ikke er virkningsfulde og har en for svag budgetvirkning, træffer Rådet normalt straks en beslutning efter henholdsvis artikel 104 C, stk. 9, eller artikel 104 C, stk. 11.
2. Hvis de faktiske data viser, at et uforholdsmæssigt stort underskud ikke er blevet korrigeret inden for de frister, der enten er fastsat i henstillingerne efter artikel 104 C, stk. 7, eller meddelelserne efter artikel 104 C, stk. 9, træffer Rådet straks en beslutning efter henholdsvis artikel 104 C, stk. 9, eller artikel 104 C, stk. 11.

AFSNT 4

Sanktioner

Artikel 11

Hver gang Rådet beslutter at anvende sanktioner over for en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 11, kræves normalt et ikke-rentebærende indskud. Rådet kan beslutte at supplere dette indskud med de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 104 C, stk. 11, første og andet led.

Artikel 12

Indskuddet består af en fast komponent svarende til 0,2% af BNP og en variabel komponent svarende til en tiendedel af forskellen mellem underskuddet som en procentdel af BNP og referenceværdien i året forud for beslutningen om at pålægge sanktioner. Der fastsættes en øvre grænse på 0,5% af BNP for det årlige indskudsbeløb.

Artikel 13

Hvis det uforholdsmæssigt store underskud efter Rådets opfattelse ikke er blevet korrigeret, omdannes et indskud normalt til en bod to år efter beslutningen om at pålægge dette underskud i henhold til artikel 104 C, stk. 11, jf. dog artikel 9 i denne forordning.

Artikel 14

I overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 12, kan Rådet beslutte at ophæve nogle af eller alle sanktionerne i artikel 104 C, stk. 11, første og andet led, i det omfang medlemsstaten gør væsentlige, om end endnu ikke tilstrækkelige, fremskridt med at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud.

Artikel 15

I overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 12, ophæver Rådet alle udestående sanktioner, hvis afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, ophæves. Bod, der er pålagt i overensstemmelse med artikel 13 i denne forordning, tilbagebetales ikke til den pågældende medlemsstat.

Artikel 16

De indskud, der er nævnt i artikel 12 i denne forordning, deponeres hos Kommissionen. Renterne af indskuddene og den bod, der er nævnt i artikel 13 i denne forordning, udgør indtægter for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

ISSN 0254-1459

KOM(97) 117 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

01 06 09

Katalognummer : CB-CO-97-106-DA-C

ISBN 92-78-17153-0

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg